Nr 223. Kraków, Sobota 17 Maja 1913. Rok XXXII.

„Nowa Reforma“ wychodzi dwa razy dziennie.

Numer poranny wychodzi codziennie prócz poniedziałków i dni poświątecznych. — Numer popołudniowy codziennie oprócz niedziel i świąt.

PRENUMERATA WYNOSI:

	rocznie	półrocznie	kwartalnie	miesięcznie
w Krakowie	24 koron	12 koron	6 kor.	2 kor.
w Austro-Węgrzech:				
z jednorazową przesyłką poczt.	32 „	16 „	8 „	2 „ 70 h.
z dwurazową	38 „	19 „	9 „ 50 h.	3 „ 20 „
w Państwie Niemieckiem	36 „	18 „	9 „	3 „
w innych państwach	48 „	24 „	12 „	4 „

Prenumeratę i ogłoszenia (inseraty) uprasza się nadsyłać wprost do Administracyi „Nowej Reformy“ w Krakowie. Nr. rach. poczt. Kasy Oszczęd. 857.484.

Redakcya: ul. Jagiellońska 16. Administracya: ul. św. Anny 3. — Telefon Redakcyi i Administracyi Nr 41, dla rozmów zamiejscowych 1572.—Rękopisów nadsyłanych Redakcya nie zwraca.

We Lwowie sprzedaż numerów po 6 halerzy: w Biurze dzienników S. Sokołowskiego, ulica Jagiellońska 8 i w Biurze Plohna, ulica Karola Ludwika 9.

Cena numeru 4 hal., z przesyłką pocztową 6 hal.

NOWA REFORMA

NUMER PORANNY

Prenumeratę przyjmują:

zamiejscową: Administracya „Nowej Reformy“ i wszystkie urzędy pocztowe; miejscową: Administracya „Nowej Reformy“. — Główna trafika w Rynku. — Agencya J. Hopcasa i A. Salemonowej, ul. Szczepańska 9; Biuro dzienników M. Hupczyca, ul. Jagiellońska 7; Trafika w Sukiennicach.

Zamiejscową prenumeratę i ogłoszenia (inseraty) przyjmują: we Lwowie Biura dzienników: A. Buchstab, ulica Karola Ludwika L. 21. — S. Sokołowski, ulica Jagiellońska 8. — W Jarosławiu A. Amster. — W Tarnowie M. Rockach. — W Wiedniu: Heinr. Goldschmied (sprzedaż oddzielnych numerów), I Wollzeile 6. — M. Dukes Nachf., Haasenstein & Vogler (także w Hamburgu, Frankfurcie n. M., Berlinie, Lipsku, Bazylei i Wrocławiu). — R. Mosse (także w Berlinie, Hamburgu, Monachium i Norymberdze). — H. Schalek (Wollzeile).

W Paryżu Société Mutuelle de Publicité A. Lorette, directeur, Rue Rougemont 4.

Ogłoszenia (inseraty) przyjmuje Administracya „Nowej Reformy“ za opłatą od miejsca wiersza drobnem pismem (petit) za pierwszy raz 20 h., za każdy następny raz po 15 h. — Nadesłane po 60 h. od wiersza za każdy raz.

Głosy publiczne po 2 kor. od wiersza. Układ tabelaryczny, cyfrowy, skomplikowany, pierwszy raz 40 hal.

Załączniki do „Nowej Reformy“ (prospekty, cyrkularze, ogłoszenia itp.) przyjmuje się za cenę 2 kor. od 100 egz. dla zamiejscowych, a 1 kor. od 100 egz. dla miejscowych prenumeratorów.

Z Koła polskiego.

(*Telefonem.*)

Wiedeń, 17 maja.

(Komunikat z wczorajszego posiedzenia Koła wraz z uzupełnieniem z onegdajszego).

W dyskusyi nad sprawozdaniem prezesa Koła o naradach komisyi parlamentarnej i przewódców klubów domagał się na posiedzeniu dnia 15 bm. pos. Średniawski wywarcia przez prezydyum Koła nacisku na rząd, by przedłożenie o budowie kolei lokalnych jak najrychlej wniesiono i załatwiono równocześnie z planem finansowym.

Pos. Witos, Potoczek, Buzek, Jedynak i hr. Lasocki omawiali sprawę uwolnienia rezerwistów, powołanych do służby wojskowej i żądali interwencyi prezydyum Koła także co do nienależytego udzielania zasiłków przez władze pozostałym bez utrzymania rodzinom.

Pos. Śliwiński proponował, by przy prowizoryum budżetowem przemawiali w Izbie trzej mowcy Koła, osobno o stosunkach zagranicznych, o stosunku Galicyi do Austryi i o rewizyę stosunków kraju pod względem gospodarczym.

Pos. Buzek wyraża zapatrywanie, że uchwalony już przez komisyę plan finansowy jest dla sanacyi finansów kraju najlepszym, dla tego należy dążyć do jak najspieszniejszego załatwienia jego i przezwyciężyć trudności.

Pos. Stapiński polemizując z pos. Buzkiem zaznacza, że nie może się zgodzić na załatwienie planu finansowego bez wyjaśnienia sytuacyi w kraju, t. j. bez załatwienia reformy wyborczej do Sejmu.

Pos. Tertil, wskazuje na potrzebę odbycia osobnego posiedzenia Koła dla dyskusyi nad sytuacyą polityczną w kraju i państwie, a następnie się sprzeciwił projektowanemu przez rząd iunctim między budową kolei lokalnych a uchwaleniem podatku od zapałek. Nadto żądał wyższego opodatkowania wina w porównaniu do wysokości podatku od piwa.

Prezes dr Leo wyjaśnia, że rząd bez stawiania formalnego iunctim oświadczył tylko ponownie, że bez równoczesnego uzyskania nowych źródeł dochodów dla państwa nie może przystąpić do wykonania budowy kolei. Dlatego pragnie także uchwalenia podatku spadkowego i od zapałek.

Pos. Śmiłowski porusza ponownie sprawę budowy kolei Bochnia—Limanowa, prosząc prezydyum o korzystne załatwienie memoryału, wniesionego już dawniej do Koła przez interesowane gminy.

Dr Wróbel zwraca uwagę na równoczesne załatwienie z planem finansowym także projektu alg podatku domowo-klasowego. Następnie omawia nieznośne stosunki co do wyposażenia stacyi kolejowej w Trzebini, gdzie rząd zwleka z budową nowego dworca.

Dr Gross zgłosił wniosek: Koło polskie uprasza prezydyum, by wspólnie z wnioskodawcą poczyniło energiczne kroki u rządu, aby wniosek dr Grossa, zmierzający do skontyngentowania podatku domowo-czynszowego został w najbliższym czasie załatwiony.

Pos. Jedynak przypomina sprawę ustawy o uwalnianiu od akcyzy bydła dorżniętego z konieczności. Izba panów poczyniła poprawki, więc potrzeba przyspieszyć ponowne załatwienie w Izbie.

Pos. Steinhaus i Wysocki życzą sobie, aby Koło polskie domagało się najspieszniejszego rozpoczęcia i ukończenia budowy szkoły realnej w Rawie Ruskiej.

Pos. Wysocki żąda wynagrodzenia posiadaczy koni wojskowych za siedmiomiesięczne zatrzymanie koni, wziętych na ćwiczenia.

Pos. Kędzior wnosi o uchwalenie następującego wniosku: Koło polskie wzywa prezydyum, aby bezzwłocznie wyjednało u rządu w myśl wniosku Wydziału krajowego, popartego przez namiestnictwo, 50% zapomogę państwową w kwocie 300.000 K na nagłe roboty przy odwodnieniu gruntów zabagnionych zeszłorocznymi ulewnymi deszczami w dolinie Wisły, Dniestru i Prutu, celem dostarczenia zarobku ludności, a to na podstawie generalnych projektów Wydziału krajowego, przedłożonych na żądanie ministerstwa rolnictwa.

W dalszym ciągu dyskusyi oświadczył się pos. Skarbek za wzięciem udziału w dyskusyi o polityce zagranicznej i sądzi, że należy poruszyć stanowisko Polaków wobec monarchii i jej sąsiadów. Przemawia za uchwaleniem planu finansowego, bo to będzie spełnieniem dawnego postulatu Koła polskiego. Co do sanacyi finansów krajowych polemizuje z wywodami posłów Stapińskiego i Śliwińskiego twierdząc, że upadek powagi Koła polskiego spowodowała większość obecna i też za to ponosi odpowiedzialność. Doradza w końcu poprawę metody działania przez większość Koła polskiego.

Pos. German przemawia imieniem grupy demokratycznej domadzając się, aby mowcy Koła polskiego w Izbie nie występowali rozbieżnie, lecz imieniem całego społeczeństwa przedstawili nasze zapatrywania.

Co do planu finansowego sprawa jest już przesądzona dawną uchwałą Koła polskiego, prawie jednomyślną. Stronnictwo mowcy czuje się tą uchwałą związanem. Zaleca jednakże ostrożność w forsowaniu przeprowadzenia, aby wobec niejasnego jeszcze stanowiska największych stronnictw w Izbie nie narażać na upadek sprawy dla kraju tak ważnej.

Poseł Lisiewicz po dłuższych wywodach zgłosił następującą rezolucyę:

1) Poleca się komisyi parlamentarnej, aby się zastanowiła nad tem, czy i w jaki sposób w obecnej dyskusyi politycznej sprawa polska, jako sprawa europejska, mogłaby być poruszną.

2) Poleca się komisyi parlamentarnej, aby się zastanowiła nad tem, czy wobec postępowania rządu w stosunku do parlamentu, do Koła polskiego, do postulatów krajowych i postulatów ogółu ludności nie należałoby poddać rewizyi naszego stosunku do obecnego rządu, czy nie należałoby w dyskusyi budżetowej dać wyrazu naszemu niezadowoleniu z kursu całej polityki naszego gabinetu.

Poseł Rosner omawia politykę zagraniczną naszej monarchii w ostatniem półroczu. Stwierdza, że cel wytknięty, to jest usunięcie wszelkich obcych wpływów w Albanii, leży w interesie równowagi na Adryatyku i stanowi żywotną dla Austryi kwestyę. Cel ten został w zupełności osiągnięty. Te oba punkty powinny być w dyskusyi ze srrony Koła polskiego podniesione.

Należy jednakże zaznaczyć, że w sposobie dążenia do głównego celu były ciężkie błędy i że można było osiągnąć go bez tak wielkich ofiar, bez wywoływania przesileń gospodarczo-społecznych, i nakładania tak wielkich ciężarów na państwo.

Poseł Koliszer przedstawia zgubne skutki przesilenia na polu ekonomicznem.

Na wniosek posła Czajkowskiego przekazano wszystkie wnioski, dotyczące dyskusyi politycznej, do rozpatrzenia komisyi parlamentarnej z wezwaniem, aby wyznaczyła mowców i przedłożyła Kołu polskiemu sprawozdanie na posiedzeniu w d. 20 b. m.

Przyjęto następnie wniosek posła Kędziora co do poparcia życzeń Wydziału krajowego o zapomogi państwowe.

Najbliższe posiedzenie Koła polskiego wyznaczył prezes na wtorek 20 b. m. godz. 5 po południu.

Wiedeń, 17 maja.

Koło polskie nie ukończyło wczoraj dyskusyi politycznej, która we wtorek odbędzie się w dalszym ciągu. Uchwały co do planu finansowego Koło również dotąd nie powzięło ze względu na zupełnie niewyjaśnioną sytuacyę polityczną w parlamencie i ze względu na rozbieżność zapatrywań w łonie samego Koła. W czasie dyskusyi wyłoniły się trzy rezolucye, z których jedna posła Germana ze względu na ważność wprowadzenia w życie pragmatyki służbowej dla urzędników i ze względu na sanacyę finansów krajowych domaga się, aby Koło polskie poczyniło starania, ażeby plan finansowy jeszcze w bieżącej sesyi był załatwiony.

Rezolucya posła Skarbka oświadcza się za natychmiastowem załatwieniem planu finansowego, a rezolucya posła Stapińskiego proponuje odroczenie planu finansowego aż do ukończenia wyborów do Sejmu galicyjskiego.

Wszystkie te rezolucye odesłano do komisyi parlamentarnej Koła, która je rozpatrzy i przedłoży Kołu odpowiednie wnioski.

Z Rady państwa.

(*Telefonem*).

Wiedeń, 17 maja.

Po przejściu do porządku dziennego wybory posłów Starowieyskiego (spraw. poseł Wysocki), hr. Lasockiego i Bisa (spraw. pos. dr Wróbel) agnoskowano bez dyskusyi.

Następnie dr Wróbel referował wybór dr Michejdy, proponując wobec sprawozdania pisemnego agnoskowanie wyboru.

Pos. Reger podniósł, że wybór przychodzi pod dyskusyę z opóźnieniem jednorocznem. — Wskazuje na powody nie zwoływania parlamentu i twierdzi, że nawet komisya gospodarcza, która miała obradować nad ustawą emigracyjną, nie mogła obradować, ponieważ rząd sztucznie spowodował brak kompletu, obawiając się dyskusyi zagranicznej. Przechodząc do omówienia wyboru, oświadcza, że Śląsk do r. 1911 mógł się chełpić, że pod względem czystości wyborów jest krajem wzorowym. Jednakże przykłady Wiednia i Galicyi popsuły dobre zwyczaje na Śląsku. Mowca przytacza daty, mające udowodnić, że większość dr Michejdy była sztuczną nie rzeczywistą. Żąda anulowania wyboru dr Michejdy i wystosowuje do komisyi legitymacyjnej apel, by jak najszybciej rozpoczęła obrady nad ustawą w sprawie trybunału wyborczego.

Ref. dr Wróbel zaznaczył, że poseł Reger podniósł tylko ogólnikowe zarzuty, zawarte w proteście wyborczym. Dalej zbijał zarzuty, podniesione przez posła Regera przeciw Kołu polskiemu, zwłaszcza przeciw polskiej partyi ludowej i prosił o przyjęcie wniosku komisyi.

W głosowaniu wniosek posła Regera odrzucono i wybór dra Michejdy w myśl wniosku komisyi agnoskowano. — Na tem obrady przerwano.

Następnie toczyła się dyskusya nad wnioskiem nagłym posła Tobolki w sprawie zastąpienia dodatków aktywalnych urzędników państwowych i nauczycieli kwaterowem. W ciągu dyskusyi szef sekcyi Gałecki prosił o odrzucenie tego wniosku i przypomniał, że już w r. 1911 objawiło się ogólnie zdanie, iż awans czasowy należy wyżej postawić, jak reformę dodatku aktywalnego. Przyjęcie wniosku spowodowałoby tak wielkie wydatki, że rząd nie mógłby objąć odpowiedzialności za to. Mowca prosi o odrzucenie wniosku.

Poseł Hoffmann Wellenhof w interesie przyjścia do skutku pragmatyki służbowej apeluje do wszystkich stronnictw Izby, aby nie opóźniały załatwienia małego planu finansowego.

Na tem obrady przerwano. Między wniesionemi interpelacyami znajduje się: pos. Schlegla i dra Hrubana w sprawie pojedynku między oficerami Zborowskim i Weissem. Interpelanci zapytują, jakich środków zamierza użyć władza administracyjna wojskowa, aby zapobiedz dalszym pojedynkom.

Dalej wniósł interpelacyę poseł Kost Lewicki w sprawie nadzwyczajnej służby powołanych pod broń rezerwistów i rezerwistów zapasowych.

Następne posiedzenie we wtorek o 11 przed południem.

Subkomitet komisyi szkolnej.

Wiedeń. Subkomitet komisyi szkolnej dla uregulowania płac nauczycieli szkół wyższych odbył wczoraj posiedzenie. Po przemowie przewodniczącego i dr Halbana, jakoteż dr Tobolki, zatwierdzono projekt tego ostatniego jako sprawozdanie dla plenum komisyi szkolnej. Postanowiono się porozumieć ze zjednoczeniem profesorów szkół wyższych i na następnem posiedzeniu subkomitetu zaprosić przedstawiciela ministerstwa oświaty.

Z konwentu seniorów.

Wiedeń, 17 maja.

Prezesi klubów parlamentarnych ułożyli na odbytem wczoraj posiedzeniu konwentu seniorów, że przy pierwszem czytaniu prowizoryum budżetowego jeden mowca ma przypadać na 20 posłów, tak że ogółem przemawiałoby 24 posłów. Obrady mają trwać pięć dni. W tym kontygencie mowców uwzględnione będą wszystkie stronnictwa, oraz posłowie, nie należący do żadnego stronnictwa. Prowizoryum budżetowe ma być wniesione we wtorek. Obrady zagai prezydent ministrów hr. Stuergkh.

Wiedeń, 17 maja.

W parlamencie toczyły się wczoraj przez cały dzień rokowania między stronnictwami a rządem co do ustalenia programu prac parlamentu. W obecnej sesyi w szczególności chodziło o to, czy plan finansowy może być przyjęty do tego programu. Posłowie ze związku niemiecko-narodowego oświadczyli się za załatwieniem planu finansowego, jednak posłowie niemieccy z Czech, należący do tego związku, zaprotestowali przeciw temu ze względu na rozbicie ugody w Czechach. Posłowie ci zaproponowali, aby uchwalono wprawdzie plan finansowy, jednak z wyłączeniem tych postanowień, które odnoszą się do sanacyi finansów krajowych i do przekazywania krajom dochodów z nowego podatku wódczanego i osobisto-dochodowego. Na tą propozycyę oczywiście ani Polacy ani Czesi się nie zgodzą. Wobec tego wyłoniła się propozycya, aby ze względu na ważność pragmatyki służbowej dla urzędników rząd zrzekł się iunctim między planem finansowym a pragmatyką służbową i aby już w prowizoryum budżetowem uwzględniono pragmatykę służbową, która miałaby wejść natychmiast w życie. Na to znowu rząd się nie godzi ze względu na finanse państwowe. Wobec tego utrwala się przekonanie, że załatwienie planu finasowego w obecnej sesyi nie będzie możliwe i że w najlepszym razie załatwi się tylko prowizoryum budżetowe i przedłużenie regulaminu.

Rozpuszczanie rezerwistów.

Wiedeń, 17 maja.

Jak „Die Zeit„ donosi, uwolnienie rezerwistów, którzy według paragrafu 32 ustawy wojskowej zasługują na szczególne uwzględnienie, zostało już zarządzone. Chodzi tu o tych rezerwistów, którzy posiadają gospodarstwa rolne, nie wystarczające jednak do utrzymania rodziny, złożonej z 5 osób, a dalej o rezerwistów, którzy mają utrzymać bądź to własne rodziny, bądź też niezdolnych do pracy rodziców i t. p.

Berlin, 17 maja.

„Berl. Zeitung am Mittag“ donosi: Okoliczność, że Austrya nie chce uwolnić rezerwistów z południa monarchii, tłomaczą w berlińskich kołach miarodajnych trudnościami, które może jeszcze wywołać kwestya albańska. — Z tego samego powodu pozostają we Włoszech wszystkie powzięte w czasie przesilenia skutarskiego zarządzenia wojskowe w mocy.

Rokowania pokojowe.

(*Telegr. „N. Reformy“*).

Wiedeń, 17 maja.

Naprężenie serbsko-bułgarskie, które w ostatnich dniach znacznie wzrosło, spowodowało zwłokę w podpisaniu preliminaryów pokojowych i wywołało niepewność w sytuacyi zagranicznej. Delegaci serbscy i greccy w Londynie używają obecnie tej samej wymówki, jaką zwykle posługuje się dyplomacya rosyjska, a mianowicie oświadczają, że nie mają instrukcyj do prowadzenia rokowań. W rzeczy samej Serbia stawia nowe żądania co do odstąpienia jej terytoryów położonych w okolicy miast w północnej Albanii jej przyznanych. Grecya zaś stawia żądania co do Albanii południowej. W tej sprawie Włochy znajdują się w podobnej sytuacyi wobec Grecyi, jak Austrya odnośnie do Albanii północnej wobec Serbii i Czarnogóry. Przypuszczają jednak, że te trudności dadzą się ostatecznie pokonać, co się jednak tyczy konfliktu serbsko-bułgarskiego panują opinie dość pesymistyczne.

Londyn, 17 maja.

Biuro Reutera donosi: Dr Danew przybył do Londynu nie celem podpisania preliminarza pokojowego, lecz celem prowadzenia rokowań o wielu sprawach, które trzeba załatwić z rządem otomańskim, jak n. p. kwestya narodowościowa, kwestya traktatów handlowych, wymiana jeńców i t. d. Według bułgarskiego punktu widzenia sprawa pokoju jest czysto wewnętrzną sprawą między Turcyą a sprzymierzonymi i musi być załatwioną między stronami, które prowadziły wojnę. Inne kwestye muszą być omówione z mocarstwami i dlatego jest rzeczą konieczną rozpocząć, zawierając pokój, a następnie przystąpić do dyskusyi nad licznemi kwestyami, które wynikły z wojny. Bułgarya podczas tych konferencyj działać będzie w porozumieniu ze sprzymierzeńcami. Jej najżywotniejszy interes w tem, aby doczekać się wypełnienia żądań, jakie wystosuje do Turcyi i do mocarstw.

Sprzymierzeńcy mogą liczyć na Bułgaryę we wszystkich kwestyach, jakie mają przyjść pod dyskusyę.

Naprężenie serbsko-bułgarskie.

Wiedeń, 17 maja.

Bułgarski prezydent ministrów Geszow zapewnia, że od marca Bułgarya nie prowadzi z Serbią żadnych oficyalnych rokowań w sprawie posiadłości macedońskich i że Bułgarya absolutnie stoi niezachwianie na stanowisku traktatu, zawartego z Serbią przed wybuchem wojny. Traktat ten musi być bezwarunkowo dotrzymany. Zupełnie przeciwne stanowisko zajmuje Serbia, która nie chce obecnie uznawać traktatu. Wobec tych znacznych różnic rząd rosyjski nie chce objąć roli sędziego rozjemczego i stara się oddać konflikt konferencyi ambasadorów w Londynie, albo sądowi rozjemczemu w Hadze. Sądzą, że rząd rosyjski tylko wtedy ostatecznie zdecyduje się oa objęcie roli sędziego rozjemczego, jeżeli wojna między Bułgaryą a Serbią stanie się nieunikniona. W Bułgaryi panuje wielkie zniecierpliwienie i nalegają tam na szybkie podpisanie preliminaryów pokojowych. Mnożą się nawet pogłoski, że Bułgarya zdecydowana jest nie brać udziału w dalszych rokowaniach, mających na celu tylko odwlekanie podpisania pokoju i ewentualnie gotowa jest zawrzeć z Turcyą osobny pokój bez oglądania się na swych sojuszników.

Londyn, 17 maja.

Dzienniki donoszą z Belgradu: Serbia oświadczyła rządowi bułgarskiemu definitywnie, że nie podda się wyrokowi sądu rozjemczego rosyjskiego w sprawie macedońskiej.

Belgrad, 17 maja.

„Politika“ donosi z Monastyru: Burmistrz Monastyru oświadczył na posiedzeniu Rady miejskiej, że otrzymał od serbskiego prezydenta ministrów Pasicza telegram z decydującem oświadczeniem, iż Monastyr pozostaje przy Serbii.

Paryż, 17 maja.

„Liberte“ donosi, że **Bułgarya zgromadziła na granicy serbskiej 100.000 wojska.**

Odszkodowanie wojenne.

Paryż, 17 maja.

Bułgarski minister skarbu Teodorow, który tu przybył jako przedstawiciel Bułgaryi na międzynarodową konferencyę finansową, oświadczył jednemu ze sprawozdawców między innemi co następuje: Sprzymierzeńcy bałkańscy domagać się będą odszkodowania wojennego i udowodnią, że nie chcą narazić przez to Turcyi na katastrofę. Zresztą postępować będą z wszelkimi względami i przyznają Turcyi, jeżeli to będzie koniecznem, termin lat 50 dla zapłacenia odszkodowania wojennego.

Z Izby francuskiej.

(*Telegr. „N. Reformy“.*)

Paryż. W Izbie dep. Guernier interpeluje co do udziału Francyi w zarządzeniach mocarstw przeciw Czarnogórze i co do polityki zagranicznej rządu francuskiego w konflikcie bałkańskim. W dłuższej mowie podnosi bohaterstwo ludów bałkańskich, uznaje działalność rządu francuskiego w utrzymywaniu pokoju, oraz działalność Anglii na kongresie ambasadorów, ubolewa jednak, że Francya brała udział w demonstracyi przeciw Czarnogórze.

Po mowie dep. Davida na rzecz Grecyi, która zdaniem tego mowcy, jest wdzięczna Francyi za jej wpływ, minister spraw zagranicznych Pichon zabiera głos wśród ogólnej uwagi całej Izby.

Mowa Pichona.

Mowca przedewszystkiem wyraża zadowolenie, iż nie nastąpiła żadna zmiana w polityce Francyi, która wciąż kieruje się dwoma zasadami: utrzymania jedności Europy dla zabezpieczenia pokoju i desinteressement terytoryalnego. Te zasady wytknął Poincare natychmiast po wybuchu konfliktu bałkańskiego.

Sprawa skutarska nie może być traktowaną odrębnie od innych wypadków. Minister przypomina wszystkie interwencye europejskie i wszystkie starania, by wstrzymać akcyę odrębną któregokolwiek mocarstwa, któraby naraziła pokój europejski na niebezpieczeństwo. — Bez współudziału i bez pokojowej woli rządów, bez ich starania około utrzymania pokoju, pokój powszechny byłby narażony na wielkie niebezpieczeństwo.

Minister przypomina dalej główne epizody wojny bałkańskiej. Wojna ta pociągnęła za sobą wielkie straty w ludziach i wywołała wielkie zawikłania. W interesie wszystkich leżało, by przez energiczne postępowanie przyspieszyć koniec wojny (Potakiwania). Musimy sobie pogratulować, zwłaszcza z powodu wydatnej działalnośei konferencyi londyńskiej pod przewodnictwem wybitnego męża stanu (Żywe oklaski). Tam za zgodą wszystkich rządów powzięto uchwały, które wstrzymały większe nieszczęście. Tam uregulowano warunki dla codziennej interwencyi u państw, prowadzących wojnę. Tam ułożono kroki, mające na celu powstrzymanie akcyj nieprzyjacielskich, a kroki te doprowadziły do preliminarzy pokojowych. Tam uregulowano różne trudności, które publiczność dopiero wtedy poznawała, gdy niebezpieczeństwo już było zażegnane. Dyplomacya, którą przyzwyczajono się traktować z ironią, dobrze pracowała około pokoju. (Oklaski).

Minister omawia następnie trudności przy uregulowaniu granicy serbsko-albańskiej i wywodzi: Serbia dostała dwa miasta, których żądała Albania, musiała więc otrzymać Skutari. Austro-Węgry oświadczyły, że są zdecydowane do zbrojnej interwencyi, aby w myśl jednomyślnej uchwały mocarstw, Skutari przypadło Albanii. — Trudności zaostrzały się z każdym dniem i groziły zgodzie Europy. Rosya w przypuszczeniu, że Austro-Węgry wysłały swoje okręty, zawiadomiła nas, że dla zapobieżenia izolowanej akcyi na morzu Adryatyckim uważa za nieodzowne, by równocześnie pojawiły się na morzu Śródziemnem okręty angielskie i francuskie. Odpowiedziałem, że jeżeli ta demonstracya jest konieczną, to musi być wykonaną przez wszystkie mocarstwa a nie tylko przez dwa. Podobne oświadczenie złożyłem wobec ambasadora niemieckiego.

Pichon podnosi z uznaniem działalność Sazonowa, który pracował dla utrzymania pokoju i tak samo jak car Mikołaj zganił króla czarnogórskiego za jego opór i stanowczo zaaprobował demonstracyę flotową. Król czarnogórski jednakże nie ustępował. Sytuacya stała się krytyczną, gdy Skutari upadło z powodu wysiłków, które jak się zdaje, były raczej natury dyplomatycznej niż wojskowej. (Żywe oklaski) Europa stała przed przesileniem alarmującem. Zgodnie ze swojem niezachwianem stanowiskiem Francya oświadczyła, że kwestya albańska tak jak i kwestya skutarska jest kwestyą europejską. Sprawa się pogorszyła, aż wreszcie król czarnogórski zapowiedział, że gotów jest Skutari opróżnić i poddać się uchwale mocarstw w ten sposób, że jak proponowaliśmy, miasto oddaje nie Albanii, która się jeszcze nie ukonstytuowała, tylko mocarstwom. Zasługująca na uznanie mądrość Austro-Węgier, wielka sumienność Rosyi i jednomyślna wola Europy zdołały utrzymać pokój europejski. Naszym programem było przez cały czas utrzymać zgodę mocarstw, przeprowadzić uchwały Europy i utrzymać pokój. (Oklaski).

Prawybory do Sejmu pruskiego.

(*Telegr. „N. Reformy“*).

Berlin, 17 maja.

Na podstawie dotąd znanych wyników prawyborów do Sejmu pruskiego, ponowny wybór Mizerskiego i Niegolewskiego w prowincyi poznańskiej zapewniony.

W Międzyrzeczu dotychczasowy konserwatywny poseł Wentzel ponownie wybrany 311 głosami przeciw polskim 107 głosom.

Berlin, 17 maja.

Dotychczas wiadome są rezultaty prawyborów do Sejmu pruskiego ze 138 okręgów. Wybrano konserwatystów 71, wolnokonserwatystów 18, narodowych liberałów 8, z partyi ludowej 6, z centrum 66, Polaków 2, Duńczyków 2, socyalistów 5.

W Berlinie ponowny wybór dotychczasowych posłów jest zapewniony. Tylko z dwóch okręgów wyborczych niema jeszcze rezultatów. — W Lueneburg przyjdzie do wyboru ścisłego między kandydatem narodowo-liberalnym a socyalistą. W Ostrowie wybrano dotyczasowych posłów polskich Mizerskiego i Niegolewskiego.

Berlin. — Przy wyborze posła w Brodnicy (Strasburg) w Prusiech zachodnich padło na postawionego w ostatniej chwili kandydata polskiego o niewiadomem nazwisku głosów 94, zaś 73 otrzymał konserwatysta, a 57 narodowy liberał. Prawdopodobnym jest wybór konserwatysty.

W Nowym Tomyślu (Neutomischel) prowincya poznańska przyjdzie do ściślejszego wyboru między Polakami: Morawskim, Styczyńskim i Niegolewskim, gdyż Polacy postawili trzech kandydatów a mandatów jest tylko dwa.

Berlin, 17 maja.

Wynik prawyborów na Górnym Śląsku przedstawia się dla Polaków bardzo niekorzystnie. Jest prawie pewnem, że stracą tam wszystkie mandaty do Sejmu pruskiego.

W Poznańskiem i w Prusach zachodnich Polacy zatrzymują dotychczasowy stan posiadania, t. zn. 12 mandatów. Między posłami polskimi, którzy w tych prowincyach mają zapewnione mandaty, znajdują się pos. Trąmpczyński, Korfanty, Niegolewski, Mizerski i Morawski.

O kościół w Wilnie.

(Telegr. „N. Reformy“).

Wilno, 17 maja.

Onegdaj powtórzyło się zajście w kościele św. Jana. Polacy przybyli już o godzinie 5 rano i śpiewem nieustannym uniemożliwili odprawienie nabożeństwa w języku litewskim. Proboszcz i jednocześnie dziekan ks. Czerniawski z ambony przekonywał Polaków i prosił o zastosowanie się do zarządzeń władzy kościelnej. Polacy głośno oświadczyli, iż do wprowadzenia w tym kościele języka litewskiego nie dopuszczą. Przed kościołem i na ulicy doszło do ostrej wymiany zdań pomiędzy niektórymi Litwinami i Polakami.

Na zaanektowanej wyspie.

(Telegr. „N. Reformy“.)

Budapeszt, 17 maja.

Władze węgierskie rozpoczęły już swoją działalność na wyspie Ada Kaleh. Lekarz rządowy zarządził wczoraj szczepienie wszystkich dzieci, znajdujących się na wyspie. Mieszkańcy wyspy zatrzymają dotychczasowe przywileje z wyjątkiem uwolnienia od służby wojskowej, jakoteż wolności sprzedawania tytoniu. Do przywilejów, które pozostawiono mieszkańcom, należy między innemi wielożeństwo. — Dotychczasowy gubernator turecki wyspy powrócił na wyspę. Oświadcza on, że Turcya wniesie na konferencyi ambasadorów w Londynie protest przeciw aneksyi wyspy.

Telegramy

z dnia 17 maja.

Belgrad. (Z urzędowego źródła serbskiego). Wiadomość dzienników o bliskich zaręczynach księcia Arsena jest zwykłym wymysłem.

Arcyks. Franciszek Ferdynand nie uda się do Berlina.

Wiedeń. Arcyksiążę Franciszek Ferdynand, jak ostatecznie postanowiono, nie pojedzie do Berlina na ślub córki cesarza Wilhelma. — Także zamierzona podróż następcy tronu do Berlina na jubileusz rządów cesarza Wilhelma nie nastąpi.

Odznaczenia konsulów.

Wiedeń. Konsul austryacki w Skutari Zambauer otrzymał order Leopolda. Dotychczasowy konsul austryacki w Janinie, Konstanty Biliński zamianowany został generalnym konsulem. Żony obu tych konsulów za mężne zachowanie się w czasie oblężenia Skutari i Janiny otrzymały order Elżbiety.

Odroczenie bojkotu towarów austryackich.

Belgrad. Komitet wykonawczy dla przeprowadzenia bojkotu towarów austryackich i węgierskich przyjął do wiadomości odpowiedź wiedeńskiej Izby handlowej na przedstawienie belgradzkiej Izby handlowej i postanowił uchwałę co do dalszej akcyi bojkotowej na nieoznaczony czas odroczyć.

Delegaci akademij u cara.

Carskie Sioło. (Pet. ag. tel.) — Car przyjął wczoraj 60 delegatów zagranicznych Akademij umiejętności.

Aresztowanie adwokata Miljutyna.

Kolonia. „Koeln. Ztg.“ donosi z Petersburga: Wielkie wrażenie wywołało tu aresztowanie znanego adwokata Miljutyna. Gdy Miljutyn znajdował się w sądzie na rozprawie, przedsięwzięto w jego mieszkaniu rewizyę. Mimo jednak, że rewizya nie przyniosła pożądanego rezultatu, Miljutyna aresztowano.

Przed koronacyą króla Konstantyna.

Ateny. (Ag. ateńska) Wśród mnichów góry Athos poruszono kwestyę, aby ornat i koronę cesarską, które nosili swego czasu trzej cesarze wschodnio-rzymscy, przesłać do Aten dla użycia ich przy koronacyi króla Konstantyna.

Choroba króla rumuńskiego.

Paryż. Tutejszy znany okulista dr Landolt, który badał króla rumuńskiego, stwierdza, że wiadomość „Figara“, jakoby król cierpiał na kataraktę, jest nieprawdziwą.

Nowe zamachy sufrażystek.

Londyn. Z wielu miast na prowincyi donoszą o nowych zamachach sufrażystek, zwłaszcza o podpalaniu kościołów i podkładaniu bomb.

Prawa kobiet.

Waszyngton. Komisya senatu uchwaliła projekt ustawy, zaproponowany przez senatora Chamberlaina, który przyznaje kobietom takie samo prawo głosowania, jakie mają mężczyźni.

Nieszczęśliwy wypadek w cyrku.

Wiedeń. Podczas wczorajszego przedstawienia w cyrku Buscha spadli dwaj akrobaci z drabiny z wysokości 12 metrów. Jeden śmiertelnie raniony, drugi lekko.

Pożar na parowcu.

Tryest. Na parowcu „Saxonia“ linii Gunarda, który onegdaj miał wyjechać z 400 emigrantami do Ameryki, wybuchł onegdajszej nocy pożar. Wśród emigrantów powstała wielka panika. Pożar zdołano ugasić, okręt jednak odroczył swój wyjazd.

Nowy sposób leczenia raka.

Berlin. Prof. Kroenig z Fryburga oświadcza, że od lat trzech czyni doświadczenia ze środkiem leczniczym przeciw rakowi. Udało mu się bez operacyi, zapomocą użycia wielkiej ilości mesotorium, uzyskać w kilku wypadkach dobre rezultaty. Prof. Kroenig nie ma jednak pewności, czy recydywa jest wykluczona. Dla uzyskania pozytywnych rezultatów zużył profesor Kroenig 800 miligramów mesotorium. Środek ten jest bardzo drogi, albowiem miligram mesotorium kosztuje 150 marek.

Za dezercyę.

Ateny. Sąd wojenny w Janinie skazał na śmierć dwóch szoferów greckich, którzy podczas wyprawy do Epiru uciekli ze swymi samochodami na terytoryum tureckie.

Za przekroczenie ustawy lotniczej.

Londyn. Lotnik Brindejone został przez tutejszy sąd za przekroczenie ustawy lotniczej przez przelot nad zakazanem terytoryum, skazany na grzywnę 40 f. szt. Lotnik usprawiedliwiał się, że nie znał ustawy.

Z nowych dzielnic Krakowa.

I.

Dąbie.

Nowa dzielnica krakowska Dąbie z Brzeszczem i Głębiowem leży na drodze do Mogiły za rogatką t. zw. mogilską. Gmina ta połączoną została z Krakowem 19 grudnia 1910 r., jako dzielnica XX. Według spisu ludności z r. 1910 liczyło Dąbie 1642 mieszkańców i posiadało 119 domów, w tem zaledwie kilka murowanych i jednę szkołę. Wszystkie te domy są parterowe.

Na wiosnę 1911 r. wszedł do Rady m. Krakowa wybrany przez dzielnicę XX, kierownik tamtejszej szkoły p. Stanisław Szarek.

Dzielnica ta po przyłączeniu do Krakowa dziwnym zbiegiem okoliczności, została zupełnie zapomniana, a przyrzeczonych inwestycyj tej dzielnicy dotąd nie przeprowadzono. Gmina m. Krakowa miała po przyłączeniu Dąbia, tutejszą szkołę dwuklasową z dopełniającym kursem sadowniczo-ogrodniczym (dziś szkoła XXXIX) przekształcić na 4-klasową, na razie przynajmniej mięszaną. Sprawa ta dotąd nie tylko nie jest załatwioną, ale nawet nie została poruszoną. A przecież szkoła tutejsza od lat 3 rządzi się planem dla szkół 4-klasowych. Nauczycieli w szkole jest pięciu, z tych zaledwie są dwie stałe siły. Rezultat takiego obsadzenia tutejszego zakładu jest ten, że co kilka miesięcy następują zmiany w personalu nauczycielskim na czem cierpi nauka.

Mimo wcielenia gminy Dąbie do Krakowa, mieszkańcy jadąc do starego Krakowa, muszą płacić myto, co przecież dzieje się z ich krzywdą, skoro muszą wszystkie ciężary jako obywatele wielkiego Krakowa ponosić. Dotąd bowiem nie przesunięto rogatki mogilskiej poza obręb tej dzielnicy. Na przeszkodzie przesunięcia rogatki stoi zarząd dóbr br. Potockiej z Olszy.

Regulacya Dąbia miała być przeprowadzoną zaraz po przyłączeniu do Krakowa, mimo to pracy w tym kierunku nawet nie zaczęto, a tymczasem drogi nie naprawiane popsuły się i przez to komunikacya jest utrudnioną. Nadto wytworzył się zastój budowlany, gdyż mimo że kilkunastu obywateli, pragnących rozpocząć budowy, odniosło się do magistratu z prośbą o przeprowadzenie regulacyi, dotąd nie mają żadnej odpowiedzi. A przecież takie traktowanie sprawy naraża obywateli na bardzo poważne straty.

Należy także uregulować sprawę przejazdu z drogi przez pastwisko gminne do domów. Obecnie bowiem zabroniono przejazdu tą drogą, przez którą od niepamiętnych czasów jeździli obywatele tej dzielnicy.

Zaprowadzono w Dąbiu opłatę wodociągową od tutejszych obywateli, mimo że dotąd w żadnym domu w tej dzielnicy niema wodociągu, a nawet niema studni wod ciągowych.

Najdotkliwszym w tej dzielnicy jest brak chodników. Dziatwa szkolna grzęźnie po kolana w błocie, aby się dostać do szkoły. Osobliwie droga wzdłuż wału ochronnego koło Białuchy jest niezabezpieczona zupełnie przed błotem i jest nie do przebycia w czasie deszczów i roztopów śniegowych.

Wzdłuż tego wału jest przedewszystkiem niezbędny rynsztok dla zbierającej się wody, która obecnie nie ma odpływu. Również chodniki zrobione dawniej należy na razie bogdaj żużlami poprawić.

Oświetlenie tej dzielnicy pozostawia dużo do życzenia. Dotąd niema latarni w tej dzielnicy, skutkiem czego mieszkańcy jej narażeni są na napaści, jakie się w Dąbiu często powtarzają ze strony szumowin podmiejskich. Rozmaite indywidua tem bardziej pozwalają sobie na rabunkowe napady, że uchodzi im to bezkarnie z powodu braku służby bezpieczeństwa publicznego. Przed przyłączeniem gminy do Krakowa miało Dąbie żandarmeryę dla bezpieczeństwa publicznego, dziś jest zaledwie jeden inspektor policyi, na którego barkach spoczywa cała odpowiedzialność za życie mieszkańców tej dzielnicy. Wprawdzie od czasu do czasu zjawi się i to w dzień konny policyant, w nocy się jednak nie trudzi w tak odległe strony.

Do szkoły w Dąbiu należy ogród szkolny o powierzchni przeszło dwumorgowej, przeznaczony dla celów instruktywnych dziatwy szkolnej z zakresu sadownictwa i nauk przyrodniczych. Parkany ogrodowe są zupełnie zniszczone, a całe otoczenie szkoły jest więcej podobne do jakiejś karczmy, niż do szkoły, Podobno w roku 1910 wstawiła Rada szkolna okręgowa do preliminarza szkolnego kwotę potrzebną na poprawę parkanów. W międzyczasie jednak gmina Dąbie została wcielona do gminy m. Krakowa; pieniądze zatem nie zostały preliminowane i parkanów nie poprawiono. Zwaliły się one teraz i zostały w znacznej części rozkradzione, — a ogród cały stoi otworem dla różnych indywiduów.

Przedstawiając tak rażące braki w tej gminie, może najmniej mającej opieki ze strony m. Krakowa, zaznaczyć należy, że gmina Dąbie z chwilą wcielenia jej do Krakowa wniosła do gminy miasta Krakowa 42 tysiące koron, która to suma, według zobowiązania gminy miasta Krakowa, ma być użyta wyłącznie na cele lokalne gminy Dąbie, dziś dzielnicy XX. Nadto grunta same, głównie jako parcele budowlane, przedstawiać kiedyś będą wartość wcale znaczną.

Wreszcie nowa ta dzielnica Krakowa nie może się rozwijać należycie z tego powodu, że nie jest jeszcze uregulowana sprawa rewersów demolacyjnych.

Spodziewać się należy, że gmina m. Krakowa przyjdzie szybko z pomocą tej dzielnicy i będzie czuwać nad jej rozwojem i podniesieniem ekonomicznem.

W. K.

Kronika.

Kraków, piątek 17 maja.

Kalendarzyk kościelny: Paschalisa i Brunona.

Kalendarzyk astronomiczny: Wschód słońca o godz. 3 min. 54; zachód o godz. 7 m. 20, długość dnia godzin 15 min. 26.

Prognoza stacyi meteorologicznej w Wiedniu: Przeważnie pochmurnie, chwilami deszczowo, ciepło, wschodnie mierne wiatry.

Teatr miejski imienia Słowackiego: „Jak wam się podoba“.

Odczyt posła Ignacego Daszyńskiego p. t. „Sejmowa reforma wyborcza“ w lokalu Stowarzyszenia „Promień“ (Szewska 15) o godz. 7·30 wieczorem.

Walne zgromadzenie Tow. numizmatycznego w sali hotelu francuskiego o godz. 5 po południu.

W Czytelni kobiet im. Słowackiego (Rynek, 6) odbędzie się w poniedziałek dnia 19 b. m. wieczór 3 Maja. Słowo wstępne wygłosi prof. p. Limanowski, deklamacyę wygłosi p. Pytlińska art. dram W części muzycznej wystąpi p. Jaworzyńska i p. Kuryło.

Otwarcie przystani wioślarskiej Sokoła krak. Z powodu konieczności przeniesienia oddziała wioślarskiego Sokoła krak., otwarcie sezonu nie odbyło się w roku bieżącym, jak zwykle 1 maja, lecz odłożonem zostało do pierwszych dni czerwca. Oddział wioślarski, który dotychczas miał swą siedzibę na Rybakach, dzięki ofiarności gminy m. Krakowa przenosi się do zabudowań dawnej stacyi „Zwierzyniec“. Oprócz obszernego lokalu w budynku stacyjnym, stanie nad brzegiem nowa hala dla pomieszczenia taboru wioślarskiego.

Wycieczkę do puszczy niepołomskiej urządza w dniu 18 b. m. Tatrzańskie Towarzystwo Narciarzy dla członków swoich i ich gości. Wyjazd statkiem „Wawel“ z placu Groble o godzinie 9·30 rano, przyjazd o godzinie 8 wieczór. Wszelkich wyjaśnień udziela i zgłoszenia przyjmuje do soboty godzina 6 wieczór sekretarz T. T. N. (Gołębia 14 elefonu Nr. 10, biuro ogłoszeń W. Grabowskiego.

Wycieczka do Grodziska. Sekcya Wioślarska Akad. Zw. Sportowego w Krakowie urządza jutro wycieczkę statkiem do Grodziska powyżej Tyńca z następującym programem: Punkt zborny o godz. 1·30 popoł. na placu Groble u stóp Wawelu. Wyjazd punktualnie o godz. 2 popoł. w towarzystwie łodzi sportowych S. W. A. Z. S. Wycieczka do lasu w Grodzisku. Powrót do Tyńca i zwiedzenie ruin b. opactwa OO. Benedyktynów. Powrót do Krakowa o godz. 8 wiecz. Bufet na statku. Wstęp dla członków A. Z. S. i wprowadzonych przez nich gości, członkowie A. Z. S. płacą K 1·50, nie członkowie K 2·—. Bilety do nabycia codziennie w Coll. Novum sala II., parter na lewo od godz. 7—8 wiecz., oraz na przystani A. W. A Z. S. na Dębnikach.

W razie nizkiego stanu wody wycieczka odbędzie się do Mogiły.

Wycieczka statkiem do Tyńca projektowana przez Uniwersytet Ludowy na dzień jutrzejszy, zostaje odwołana z powodu nizkiego stanu wody, uniemożliwiającego żeglugę w górę Wisły.

Krak. Klub cyklistów i motorzystów urządza jutro wielką wycieczkę do Niepołomic celem sypania kopca gunwaldzkiego. Zbiórka przy ul. Loretańskiej L. 6 o godzinie 8 rano, wyjazd o godz. 8·15. Droga do Niepołomic przez Mogiłę — powrót przez Wieliczkę o godz. 6 wieczorem.

Z krak. Tow. ochrony zwierząt. We wtorek 20 b. m. o godz. 6 wieczorem w domu l. 39, II. p. przy ul. Floryańskiej odbędzie się walne zebranie członków Towarzystwa.

Turniej szermierczy uczniów szkół średnich odbędzie się dzisiaj o godz. 3 po południu w sali gimnastycznej gimn. św. Anny. Profesorowie, uczniowie szkół średnich, jakoteż rodzice biorących udział w turnieju mają wstęp wolny.

Mianowania i przeniesienia. Cesarz zamianował starszego radcę sądowego wyższego sądu krajowego we Lwowie Karola Kopca radcą dworu przy najwyższym trybunale kasacyjnym. Radca budowlany galicyjskiej służby budowlanej państwowej Eustachy Panenka został zamianowany starszym radcą.

Minister sprawiedliwości przeniósł sędziego powiatowego Wincentego Mortkę z Dąbrowy do Rzeszowa, sędziów dra Feliksa Władysława Krzysiaka z Gorlic do Bochni, Józefa Rabińskiego z Sokołowa do Żywca, dra Józefa Kaczmarskiego z Wadowic do Wieliczki i dra Emila Franciszka Mecnarowskiego z Dąbrowy do Wadowic, zamianował sędziami auskultantów Maryana Bolesława Kozubskiego dla Nowego Targu, Andrzeja Franciszka Meggera dla Mszany Dolnej, Józefa Wojciecha Raczyńskiego dla Oświęcima, Michała Belniaka dla Sokołowa, Juliana Potępę dla Dąbrowy, Janusza Samuela Michalskiego dla Leżajska.

Prezydent galicyjskiej dyrekcyi poczt i telegrafów zaamianował pocztmistrza Saula Ehrliche w Czarnej koło Pilzna starszym pocztmistrzem w Sołotwinie.

Z zakładów wychowawczych Ks. Pijarów Budowa gmachu w obszernym parku rakowickim, przeznaczonego na gimn. realne im. X. Konarskiego, postąpiło już tak daleko, że z początkiem roku szkolnego 1913—14 przeniesie się cały zakład z Krakowa do Rakowic. Wewnętrzne urządzenie zakładu i wyposażenie, odpowiadają ze wszech miar swemu przeznaczeniu.

Odpowiedzialny redaktor i wydawca:
Michał Konopiński.

Kursa telegraficzne.

Wiedeń, 16 maja. Kursa giełdy wiedeńskiej:

Losy: a) procentowe: Austryac. zakładu kredytowego obl. prc. z r. 1880 3-proc. 189·—, Austryackiego zakładu kredyt. z obl. prc. z r. 1889 3-prc. 255·—, Uregul. Dunaju z 1870 r. 100 złr. 5-prc. 276·—, Węg. Banku hip. po 100 złr. 4-prc. 241·—, Pożyczka serb. prem. po 100 fr. 5-proc. 113·50, b) bezprocentowe: Budapeszteńskie (Basilica) 4 złr. 28·35, Zakł. kred. dla h. i p. po 100 złr. 477·—. Clary złr. 40 m. k. 195·—, Pożyczka m. Lublany 20 złr. 65·50, Czerwonego krzyża austryack. tow. 10 złr. 58·—, Czerwonego krzyża węg. Tow. 5 złr. 33·25, Losy fund. arcyksięcia Rudolfa 10 złr. 85·—, Tureckie oblig. prem. kolei po 400 fr. 239·50, Tureckie oblig. prem. kolei pro 289·75, Losy kom. m. Wiednia z 1874 r. 479·—.

Wiedeń, 16 maja. Cukier 21·50—21·6 ; 22·(5—22·1 spokojny. Spirytus i nafta niezmienione.

Z drukarni Literackiej w Krakowie, ul. Jagiellońska 10. Rządca drukarni L. K. Górski.